

Ordføreren for forslagsstillerne (Kurt Brauer): Som jeg spæede i mit første indlæg her fra talerstolen, var det stort set ikke megen velvilje, der kunne mobiliseres fra partiernes side, men jeg forstår dog, at sagen formodentlig havner i et udvalg, og arbejdet dér skal jeg da glæde mig meget til.

Hr. Adam Møller siger, at ifølge forslaget punkt 6, skal CF nedlægges, og det vil man ikke være med til, og det er der flere andre ordførere, der heller ikke vil være med til. Ja, men man må da lige læse hele forslaget. Hvis man læser hele forslaget, vil man forstå, at de aktiviteter, som udøves af CF, og som befolkningen i dag nyder godt af, er overtaget af staten på det tidspunkt, da CF skal nedlægges ifølge det sidste punkt, nemlig punkt 6. Da er katastrofeværnet trådt i kraft og har overtaget de funktioner, som befolkningen så kan glædes ved og nyde gavn af.

Spørgsmålet om de militære rednings-tjenester er rejst. Det er da min opfattelse, at de i øjeblikket hovedsagelig arbejder for civilbefolkningen; der er ikke mange militære redningsopgaver at løse, som ikke måtte kunne løses også af et civil redningskorps, som kunne stilles til rådighed for militæret. Når hovedopgaverne for den militære redningstjeneste i dag er civile, så lad dog også løsningen af disse opgaver og denne redningstjeneste blive civilt styret. Den tidligere indenrigsminister havde dog i hvert fald en vis forståelse for forslaget på dette felt, skønt han var lidt bange for de økonomiske konsekvenser, som imidlertid ikke er umiddelbare for mig.

Der er også talt om den kritik af uddannelsen i civilforsvaret, som er indeholdt i forslaget, og det blev kaldt en lidet underbygget påstand. Den er ikke lidet underbygget. Jeg vil bede dem, der måtte tvivle derpå, om at læse Hillerødrapporten, som er udkommet i maj 1967. Der vil man finde al ønskelig underbygning. Spørgsmålet er, om ikke tjenesten simpelt hen er dårlig, fordi vi har den lange tjenestetid.

Der er igen talt om de kommunale brand-

korps' og de private redningstjenesters for-træffelighed. Jeg vil da godt sige her, at det kan da vist ikke nægtes, at jo større beredskab, man har på redningstjeneste-området, jo større sikkerhed har befolkningen, der skal reddes.

Til spørgsmålet om civilforsvaret som en halvmilitær organisation vil jeg gerne sige, at hvis civilforsvaret bevogter en kaserne, så skulle jeg kende meget lidt til militær tankegang, hvis ikke en eventuel ond fjende, når han mødte civilforsvaret som bevogtningssmandskab, ville sørge for at få det nedlagt, og i fremtiden, når man stødte på civilforsvar under de kamphandlinger, som måtte følge, ville han vel sikre sig over for et sådant civilforsvar, som han først en gang havde mødt som tjenende det danske militær. Og jeg vil da gerne sige til hr. Amtoft, at det er min opfattelse, at det danske civilforsvar i allerhøjeste grad har noget med forsvaret at gøre.

Hvilke kriterier skal vi lægge til grund, når de kvinder, som skal udtages til katastrofeværnstjeneste, skulle vælges, spørger hr. Kjær Rasmussen mig. Hr. Kjær Rasmussen er sikkert helt klar over, når han spørger, at han selvfølgelig ikke får svar i dag. Det kan ikke være en folketingsmands opgave, når han fremsætter et forslag til beslutning, at være parat med kriterier for indkaldelse. Det kan ikke være rigtigt, at hr. Kjær Rasmussen virkelig venter et svar. Endvidere — bortset fra den sympati, som hr. Kjær Rasmussen udviste over for forslaget, en sympati, som jeg takker for — frygter hr. Kjær Rasmussen vrøvl med NATO. Det vrøvl tager i hvert fald SF gerne. Vi er ikke spor nervøse for at tage en lille diskussion med NATO om, hvorvidt vi har ret til at nedlægge vort civilforsvar eller ej.

Til slut: udgangen på debatten her synes at vise, at der ikke kan fremføres argumen-ter, der for alvor gennemhuller påstanden om, at dansk redningsvæsen af i dag er et underligt rodsammen. Det må være beret-tiget at sige, at forslagsstillerne kan for-